

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Mérgező hírek a korlátnál**

1. Mérgező hírek a korlátnál

Noé Dinamó

Fekete Zoltán sarkos léptei még végigvisszhangoztak a szűk lépcsőházban, amikor a papírvékony ajtólap mögött lapuló Dániel tenyérynyi telefonja tompa rezzenéssel megremegett. A zsebében megbúvó képernyő újabb névtelen, fojtogató üzenetet vetített a sötétbe, de odakintről, a másodiki forduló felől már egy újabb átható zörejtörte meg a feszült csendet.

Erzsi néni elégedett bólintása nem a levegőbe szólt; a korlátra támaszkodva lassú, nehézkes mozdulattal fordult a frissen nyíló szomszédos ajtó felé. Enci lépett ki a folyosóra, kezében egy összegyűrt papírszatyorral, de a kapualjból felhallatszó szigorú hangok hallatán rögtön megtorpant. Arca sápadt volt, tekintete szaggatottan cikázott a lefelé igyekvő közös képviselő és az öregasszony figyelő szemei között.

– Jó, hogy látom, Enikő – suttogta Erzsi néni, szándékosan lefojtva a hangerőt, hogy a leselkedők fülét közelebb csalja. – A pult alatt beszélnek a Mirinél, hogy Bálint megint az éjszakai műszakra hivatkozik... pedig a lentiek szerint nem is a garázsban látták tegnap este. Jobb, ha nyitva tartja a szemét, kedvesem.

Enci összerezzent a ködös célzástól, ahogy a feszültség láthatatlan sarka rászorult a torkára. A lány szorítása rákövült a szatyor fülére, de válaszolni sem tudott: a szuterén mélyéből Lugosi Jenő fojtott, káromkodó ordítása csattant fel, ahogy a kiégett ex-operaénekes dühösen megrúgta a lépcső alatti rácsot. A Vászoly utca 6. falai között a sűrűsödő gyanakvás lassan újra méreggévált.